

บรรณานุกรม

กิติพัฒน์ นนทปัตมະคุลย์. (2550). การวิจัยเชิงคุณภาพในสวัสดิการสังคม: แนวคิดและวิธีวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ขัตติยา กรรมสูตร. (2547). การสังเคราะห์ผลการศึกษาวิจัยคุณธรรม พฤติกรรมความชื่อสัตย์ของคนไทย: การเชื่อมโยงสู่นโยบาย. ใน ขัตติยา กรรมสูตร, ชัญญา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา, เสาวนิจ รัตนวิจิตร และขวัญรัก สุ่สมฤทธิ์ (บรรณาธิการ), รายงานการวิจัย คุณธรรมพฤติกรรม ความชื่อสัตย์ของคนไทย (หน้า 1-126). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.

งานดาวนินทานนท์. (2536). ลักษณะทางพุทธศาสนาและพฤติกรรมศาสตร์ของบิตามารดาที่เกี่ยวข้อง กับการอบรมเด็กอนุบาล. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 50. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสาณมิตร.

จำนำศ อดิวัฒน์สีทธิ์, เสาวนันท์ สุดสาวดี, เนลลี่ยา ฤกษ์ธุจิพิมล, ประพีร์ วิริยะสมบูรณ์, สุดาภิรมย์แก้ว และสุรพันธ์ เพชรากา. (2548). สังคมวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.

จำลอง ครุร่อง. (2546). การศึกษาทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนโโรงเรียนวัดทุ่งครุในการรับชม รายการ โทรทัศน์ ศึกษากรณีเฉพาะประดิษฐ์ จิรยธรรน. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิรยาศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.

จุฑาพรรช (จามจุรี) ผดุงชีวิต. (2550). วัฒนธรรม การสื้อสาร และอัตลักษณ์ (*Culture, communication, and identity*). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑามาส ศรีไมรา. (2545). การวิเคราะห์ภาษาองค์กร ฐานของไทยทางโทรทัศน์ในด้านการขัดแย้ง ทางสังคม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศศาสตร์พัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญ โพธิสิตา. (2549). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อิมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชิ่ง.

ดวงเดือน พันธุ์มนนาวิน. (2549). หลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยขั้นสูงแบบบูรณาการทางจิต พฤติกรรมศาสตร์ เล่ม 1. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

ทวีศักดิ์ นพเกยร. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เล่ม 2 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โชคเจริญ นาร์เก็ตติ้ง.

นภูจังศ์ ดวงนนต์. (2547). การอบรมขัดเกลาทางสังคมด้านประชาธิปไตยในครอบครัวชนบท จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยาการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประภาศรี สีเหลาไฟ. (2550). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปราษญา ก้ามจัน. (2549). คุณธรรมจริยธรรมผู้นำรัฐ. กรุงเทพฯ: ก. พล การพิมพ์ (1996).

ปาพันธ์ จิตวัฒนา. (2548). การขัดเกลาทางสังคม ใน พวงเพชร สุรัตนกีรุกุล และเมื่อมาลัย ราชกันทรรักษ์ (บรรณาธิการ), มุนีย์กับสังคม (หน้า 83-106). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พรรณพิพิพ ศิริวรรณบุศย์. (2550). จิตวิทยาครอบครัว (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ธนาเพรส.

พระครุนิวัชริยคุณ (ปีร้าวชัย). (2549). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของโรงเรียนการกุศล ของวัดในพระพุทธศาสนา จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารธุรกิจการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

พระมหาตอนອນศักดิ์ สุภิภักดิ์. (2546). บทบาทของพระธรรมวิทยากรต่อการปลูกฝังและพัฒนาคุณธรรมเยาวชน. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พวงรัตน์ บุญญาณรักษ์. (2543). เอกสารประกอบการศึกษา รายวิชา 204100 จริยธรรมในชีวิৎประจำวัน. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัชรินทร์ ศิริสุนทร. (2546). ปัญหาของการขัดเกลาทางสังคมในสังคมสมัยใหม่. ใน ดิเรก ปีกมสิริวัฒน์, พัชรินทร์ ศิริสุนทร (บรรณาธิการ), ความรู้สู่สังคม 3: รวมผลงานวิจัยของคณานุമนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (หน้า 1-23). กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ�.

พิกพ วังเงิน. (2545). จริยธรรมวิชาชีพ. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น (1977).

กัตรา สรง. (2547). พัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กไทย. ใน ศิริกุล อิศราณรักษ์ (บรรณาธิการ), หนังสือชุด โครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของเด็กไทย เล่ม 8: พัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ-สังคม-จริยธรรมของเด็กไทย (หน้า 81-98). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

มหาวิทยาลัยโภทบัณฑิตราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์. (2549). เอกสารการสอนชุดวิชา พัฒนาการเด็ก และการเลี้ยงดู หน่วยที่ 1-7 (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโภทบัณฑิตราช.

บุษพงศ์ จันทร์วนิทร. (2550). มุนีย์กับสังคม: ทฤษฎีและหลักประยุกต์. กรุงเทพฯ: โอ.เอ.ส.พรีนติ้ง เข้าส์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไอเดีย แสควร์.

วรรณรัชต์ ทองสวัสดิ์. (2549). การวิเคราะห์เนื้อหาจริยธรรมในหนังสือวรรณกรรมเยาวชน.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วรรุษ พงษ์ธีระพล. (2545). อิทธิพลของละครโถรัตน์ที่มีต่อพัฒนาการทางจริยธรรมของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคม
วิทยาประยุกต์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. (2540). การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์ (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร. (2545). จิตวิทยาสังคมทฤษฎีและปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.

ศุภิสร้า เปี่ยมราศรี. (2546). การวิเคราะห์เนื้อหาในແນ່ສົ່ງເສີມຄຸນທຽບສໍາຫຼວບເດືອນໃນหนังສือພິມພ
รายวันຄົນບັນການไทย. วิทยานิพนธ์ວารสารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาສื่อสารมวลชน
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมบูรณ์ จิตชาญวิชัย. (2546). ວິທີການຂັດເກຕາທາງສັງຄົມເກີຍວັນພຸດຖານທາງເພົ່າທີ່ເໝາະສົມຂອງ
ວ້າຍຮູນໂຄຍສາບັນຄອບຄວ້າໃນກຽງເທັມໜານກຣ. ວິທີການພິມປົລປະສົມຫາບັນທຶດ,
สาขาวິชาພັດນາສັງຄົມ, ບັນທຶດວິທີວິທາລັບ, ສາບັນບັນບັນທຶດພັດນບຣີຫາກສາສຕ່າ.

สมบูรณ์ ชิตพงศ์. (2544). ການວັດແລະການປະເມີນດ້ານຄຸນທຽບສໍາຫຼວບເດືອນຈະບົນທຽບ. กรุงเทพฯ: ຈຸ່າລາງກຣົນ
มหาວິທີວິທາລັບ.

ສัญญา ใจมั่น. (2547). ພຸດຖານດ້ານຈະບົນທຽບສໍາຫຼວບເດືອນທີ່ 4 ຈາກການໃຊ້ອິນເກຣເນີດ
ໃນໂຮງເຮັດວຽກ ສັງກັດສໍານັກງານແຫດພື້ນທີ່ການສຶກຍາເຊີງໃໝ່ ເຊ. 1. ວິທີການພິມ
ສຶກຍາສາສົມຫາບັນທຶດ, สาขาวິชาການຮັບຮັດສັງຄົມສຶກຍາ, ບັນທຶດວິທີວິທາລັບ,
มหาວິທີວິທາລັບເຊີງໃໝ່.

ສัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). ທѹມຖືສັງຄົມວິທີວິທາເນື້ອຫາແລະແນວການໃໝ່ປະໂຫນນເບື້ອງຕົ້ນ (ພິມພົ້ງທີ່ 12).
กรุงเทพฯ: ຈຸ່າລາງກຣົນມໍາຫາວິທີວິທາລັບ.

ສໍານັກງານຄະດະມການການສຶກຍາຂັ້ນພື້ນສູານ ກະທຽວສຶກຍາທີ່. (2548). ຮາຍງານການສຶກຍາ
ຄຸນລັກມະເດັກ ໄກຍທີ່ພຶກປະສົງຄ. กรุงเทพฯ: ກະທຽວສຶກຍາທີ່.

. (2548). 8 ຄຸນທຽບສໍາຫຼວບເດືອນຈະບົນທີ່ກະທຽວສຶກຍາທີ່. กรุงเทพฯ: ສໍານັກງານຄະດະມການ
ການສຶກຍາຂັ້ນພື້ນສູານ ກະທຽວສຶກຍາທີ່.

ສໍານັກງານເລກທີ່ກະທຽວສຶກຍາ. (2550). ຮາຍງານເບື້ອງຕົ້ນ ການເສີມສ້າງຄຸນທຽບໃນຮະບນ
ການສຶກຍາໄກຍ. กรุงเทพฯ: ວ.ທ.ຊ.ຄອມມິວນິເກົ່ານ.

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาแห่น din เชิงคุณธรรม

(ศูนย์คุณธรรม). (2548). สรุปการประชุมเสวนา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม

ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาแห่น din เชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการประเมินนักเรียนเพื่อรับรางวัลพระราชทาน

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สุจิตรา ปันตี. (2547). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมจริยธรรมของนักเรียน

โรงเรียนธีรานันท์บ้านโี้ง จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุดใจ บุญอารีย์. (2541). การฝึกเหตุผลเชิงจริยธรรม: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:

ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ.

สุทธิพร บุญสูง. (2550). คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

บริษัท ทริปเพลล์ กรุ๊ป จำกัด.

สุธรรมนันทน์คงคล้าย. (2547). การอบรมเลี้ยงคู่เด็กวัยรุ่นของครอบครัวไทย. ใน สุธรรม

นันทน์คงคล้าย (บรรณาธิการ), หนังสือชุด โครงการวิจัยพัฒนาการแบบองค์รวมของ

เด็กไทย เล่ม 5: การอบรมเลี้ยงคู่เด็กของครอบครัวไทย (หน้า 14-15). กรุงเทพฯ:

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

สุพัตรา สุภาพ. (2546). สังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ค่านสุทธิการพิมพ์.

. (2549). ปัญหาสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

สุภารัตน์ จันทวนิช. (2549). วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

แสงนภา กักดีศิริวงศ์. (2548). การมีส่วนร่วมของสถาบันศาสนาในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม

นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

องอาจ นัยพัฒน์. (2549). วิธีวิทยาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สามลดา.

อัญชลี พุกชาญค้า. (2547). การศึกษารีองรูปแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

นักเรียนของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน ในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- Abell, E., & Gecas, V. (1997). Guilt, shame, and family socialization. *Journal of Family Issues*, 18(2), 99-123.
- Baumrind, D. (1991). The influence of parenting on adolescent competence and substance use. *The Journal of Early Adolescence*, 11(1), 56-95.
- Berns, R. M. (2004). *Child, family, school, community socialization and support* (6th ed.). USA: Thomson Learning.
- Creswell, J. W. (1998). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five traditions*. London: Sage.
- Forney, W. S., Crutsinger, C., & Forney, J. C. (2006). Self-concepts and self-worth as predictors of self-perception of morality: implications for delinquent risk behavior associated with shoplifting. *Family and Consumer Science Research Journal*, 35(1), 24-43.
- Hinman, L. M. (1998). *Ethics: A pluralistic approach to moral theory* (2nd ed.). New York: Harcourt Brace.
- Radosevich, M. J., & Krohn, M. (1981). Cognitive moral development and legal socialization. *Criminal Justice and Behavior*, 8(4), 410-424.
- Santrock, J.W. (2007). *Adolescence* (11th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Schaefer, R.T. (2008). *Sociology* (7th ed.). New York: McGraw-Hill.
- Stevenson, H. C., Reed, J., & Bodison, P. (1996). Kinship social support and adolescent racial socialization beliefs: extending the self to family. *Journal of Black Psychology*, 22(4), 498-508.
- Svensson, R. (2004). *Social control and socialization: The role of morality as a social mechanism in adolescent deviant behavior*. Doctoral Dissertation, Department of Sociology Sciences, Stockholm University.
- Thiroux, J. (1998). *Ethics: Theory and practice*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Tinkew, J. B., Moore, K. A., & Carrano, J. (2006). The father-child relationship, parenting styles, and adolescent risk behaviors in intact families. *Journal of Family Issues*, 27(6), 850-881.
- Wring, C. (2000). "The diversity of moral education" *Journal of Philosophy of Education*. USA: Blackwell.
- Youngblade, L. M., Theokas, C., Schulenberg, J., Curry, L., Huang, I. C., & Novak, M. (2007, February). Risk and promotive factors in families, schools, and communities: A contextual model of positive youth development in adolescence. *Pediatrics*, 119, 47-53.